B.-Gyarmat. — Nyolczadik évfolyam. 43-ik szám. Vasárnap, 1880. október 24.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évnegyedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetések díja:
Öt hasábos petitsor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttér garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reclamatiók, és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Előfizetési felhivás
a
„Nógrádi Lapok"
1880-ik évfolyamának utolsó negyedére.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . 6 frt.
Fél évre . . . . . 3 frt
Evnegyedre . . . . 1 „ 50 kr.
Egy hónapra . . . . — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz czímezve, — legczélszerűbben póstautalványnyal — a nyomatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László, kiadó s laptulajdonos. *Horváth Dató,* fel. szerk.

B.-Gyarmat, 1880. okt. 22-én.

Úgy mondják, fájdalom! hogy mai napság a becsületes munka, a megfeszitett szorgalom alig ad már kenyeret; csodálkozzunk-e tehát ha oly gyakori a hamis bukás?

Ne menjünk meszire, ne menjünk Bécsbe, de még Pestre se, csak itt megyénkben nézzünk körül.

Fájó szivvel tapasztaljuk, hogy ma X. holnap Y. kereskedő adta be a kulcsot, kimondotta a bukást, vagyona csőd alá került és most koldus földönfutó.

„Szegény ember!" sajnálkozik rajta a jószivűség!

Pedig a jelzőjük inkább ez: „okos ember."

Igen ám; okos ember, mivel kitűdjá használni a helyzetet; megbukik, de épen bukása teszi dússá; mert élelmes és a könnyenhivőség rovására él.

Például X. okos ember volt, de hogy becsületes-e? az aztán kérdés marad. Megbukott, csődöt mondott, és mégis vagyonos gazdag.

Mi az oka ennek? Hogy történhetik az?

A dolog egyszerű.

Kereskedelmi körök előtt ösmeretes dolog, hogy egy 3—4000 frt forgótőkével biró okos üzletember 10000 frt erejéig hitelt szerez.

Nem is kell hozzá valami nagy tudomány, csak egy kis „élelmesség."

Először vásárol készpénzen 2 - 3000 frtig, hitelre 4 ezerig, aztán megtudja mennyiért árul a helybeli konkurrens kereskedő, és X. úr annak árai alatt árul.

Ha igy is marad nyereségc, akkor üzlete fölvirágzik, és megél becsülettel, mig nem jö egy 2-ik aki aztán még olcsóbban ad, és X. úr, hogy éljen, hogy forgalma legyen gyári áron alul árul

Itt fölmerül a kérdés vajjon megbolondult-e X? — Szives olvasóm, X. úr nem bolondult meg, csak kezd okosodni.

Okossága által megrontja üzlettársai forgalmát és később megkárositja a hitelező gyárost, de az neki már most mindegy, mert okos emberré lett, a vevő mind hozzá tódul és ó forgalmat csinál.

A forgalom további hitelt szül, és ha éven át 2 % veszitett minden árun, igaz elfogyott a 2 - 3000 frtnyi alaptőke, mellette 4 — 5000 frtnyi fedezetlen terhe is van, de forgalma most már óriási és üzletében 25 — 30,000 frt értékű áru hever.

Igaz mind hitelre vette, de van 4 hónapja hozzá, váltói csak ekkor, 4 hónap mulva járnak le. — X. ur tehát négy hónapig még nyugodt lehet — de már csak 4 hónap az élet.

Már most csak az a kérdés: becsületes ember-e X?

Ha az, megirja a hitelezőknek; „Uraim! én visszaéltem önök bizalmával, fizetni képtelen vagyok, de itt van mindenem osztozzatok rajta."

És lesz kótya-vetye, X. elpusztul, de a hitelező 15—20 % veszteséggel követelését menti.

De ha X. ur okos, másként ha Brutusként egy kicsinyt gazember, nem ir a hitelezőknek, de a helyett mindent prédál, és a boltjában levő árut négy hó alatt féláron elveszteget, és mi nem kél el, azt neje, sógora, egész családja javára foglaltatja le.

Igy bár látszólag tönkrejutott, mert 20-25000 frtnyi fedezetlen terhe van; de tényleg 10-13000 frt üti a zsebét.

Már most csak az a kérdés: akar-e üzérkedni tovább — vagy sem?

Ha nem, akkor egyszerűen eltagadja pénzét, csődöt mond, vagy azt kérnek ellene, aztán — X. urat megdorgálják egy kicsit, talán 8 — 10 napra be is csukják. (Mert az ilyenekkel a biróság nagyon csinján bánik el. Fél, hogy törvénytelenséget követ el, ha bezáratja, van elég ember, ki szükségből kenyeret lop, ezen kis gazembereknek kell rezerválni a börtönt.) De zsebeiben 10,000 frt marad, és holnap, vagy holnapután házat, vagy birtokot vesz azon, melyet aztán neje nevére irat. A hitelezőknek pedig felkopott az álla.

Ellenben ha X. úr bukás után is folytatni kivánja üzletét, egyszerűen leveleket ir a hitelezőknek: „Uraim! 10000 frt aktivám van, melyet 25000 frt passiva terhel, ha csődöt mondok nem kaptok semmit, ha pedig kegyelmet adtok, fizetek nektek 30 %-kot."

A válasz rendszerint az ajánlat elfogadásában áll. X. fizet 30 frt 100-ért, és maga részére megment 70-et.

Ezzel aztán ujból kezdi.

„De hisz hitele már nincs" véled szives olvasóm.

TÁRCZA.

Veszedelmes csókolódzás.

— Karczolat. —

Milyen nagy baj az istenem, ha az ember szerelmes és még hozzá pláne egy kissé lunatikus is. Ja, kérem ez már együtt jár a szerelemmel.

Az ember épiti a légvárakat a kedves egy mosolya után és ábrándozik mennyországáról, ha nem látja az imádott angyal kökény szemeit.

Nem tehetünk róla, emberek vagyunk mindnyájan, van szivünk, mely még akkor is érez, ha az ideálnak adott serenade alkalmával egy kancsó hideg vizzel öntenek nyakon.

Mennyi édes bú és keserű bánat gyötri a szerelmest, hány éjet viraszt át és várja, hogy Ámor isten koronázza meg homlokát az álom koszorújával; fohászkodik, hogy hát milyen háládatlan a kedves, még álmaiban sem jelenik meg előtte. Milyen unaestheticus is az, hogy a szerelmes álmodik vizbefulásról, midőn hölgye lassan csónakázva halad el mellette és nem nyujtja az evezőt megmentésére, hanem e helyett fügét mutat. Álmodik borzasztó bikákról, melyek elől nem tud elfutni, mert a szerető ölelve tartja vissza, midőn aztán felöklelni akarják, egyet ugrik és lefordul az ágyról vagy épen fejét veri a falba.

Nem akarok itt praelectiót tartani az álmok nemeiről, hanem hát én is beleestem azon gyógyithatlan betegségbe, mit reménytelen szerelemnek neveznek. Az én szivem is kiállt már a kapuba és megláttá szemeim a nekem rendelt ideált, hogy nyugalmamat ez által talán örök időkre bedugaszoljam egy repedt flaskóba. Az én szivecském járja már a bolondját, pedig hát mikor jön el ismét a farsang.

De hát ki ennek az oka? Én bizonyára nem, mert hát a szivem nem kérdezte tőlem tetszik-e vagy nem, hogy ennek a szép takaros barna leánynak helyet ád kamrácskájában. Az a kis hamis teremtés az oka, hogy gondolkodni sem tudok helyesen; az ő ragyogó szemei okozták, hogy ezen irka-firkámat is kétszer kellett lemásolnom, mert hát porzó helyett tintával öntöttem nyakon. Ő tett annyira szórakozottá, hogy kalap helyett a hálósapkámban mentem el a templomba; szóval ő vette el az eszemet egészen és nem tudom most már örüljek-e vagy sirjak látásán.

Sokszor oly szives irányomban, hogy örömömben madarat is fogathatnának velem; máskor meg olyan savanyú arczot vág, hogy képes volnék belengorni a sós tengerbe. Igy változik az én kedélyem néha órán-kint; a remény agiója nálam az ő mosolyától függ, ma emelkedik holnap esik, szóval árfolyam szerint van a kedvem is.

Nem is gondolják azok a morosus agglegények, kik talán soha sem szerettek, hogy milyen élvezetet nyujt a szegény szivnek ez a szerelmi hallucinatio, mily szép az, ha az ember egy idealis alakon csüng, kitől e földi élet koronáját várja. Reménykedünk, hogy a rózsalugas nem adja tovább szerelmi turbékolásunkat, midőn egyszer csak oda toppan a torzonborz szakállu atyus és vége szakad mindennek. Hozzá orral távozunk telve ezer bűval gonddal.

Ámor isten természetesen nekem nem irt külön paragraphust a szerelem könyvecskéjében. Én is csak olyan ábrándozó futó bolond vagyok mint a többi szerelmes, még talán szerencsétlenebb is, mert a remény is szűk zacskóban áll nálam a fogason. Félek, rettegek mindentől és mégis szeretek.

Milyenek azután álmaim? No ebből a részből szerencsés vagyok. Ha jól emlékszem Eötvös adja valami szerencsétlen flótás szájába azon szavakat, hogy ha már az élet sanyarú, legalább álmaink legyenek szépek. Servus bruder, kezet foghatunk! Az én életem sem ér egy fakovát, de az álmaim! oh azok nagyszerűek. Az a vén asszony, ki a lotteria bolondja, nem álmodik olyan szép veres numerusokkal, mint a mily szép szemeket látok én álmaimban. Azok a gyönyörű piros ajkak oly szépen mosolyognak reám, hogy talán Juno is megszégyelné magát. Azok a hófehér gömbölyű karok oly kecsesen ölelnek át, hogy egyszerűen a paradicsomban képzelem magamat. Az a kedves csevegés, amit az ő ajkairól hallok epedve, feledtetik velem, hogy hát a szabóm fog majd felébresztení, hozva a kontót. Még hitelezőim legiőit is elfelejtem szép álmaimban.

No de már egyszer ideje lesz, hogy mondjak valami épületes dolgot is, mert a papirosom mindjárt

Ellenkezőleg, most van még ezek hitele — igazán! A gyáros ugyanis azt véli, hogy X. 10 %-nál többet mentett meg, másrészt meg 70 %-os veszteségét pótolandó, igaz, hogy magasabb százalék mellett, de ujból összeköttetést kezd és X. ur javára számlát vezet.

X. úr tehát helyre állott, üzlete ujból virul, mig el nem jő a második krach és emberünk jobbnak nem véli becsületesen szerzett 8—1000 frtnyi pénzecskével a neje nevén álló kutyabagási pusztán végleg megnyugvani!

De azért az ilyent nagyon tisztelik, kezet is szoritanak vele, sőt minél több pénzt tudott ily módon csinálni, hogy neki nincs, de csak a feleségének: annál jobban szitanak hozzá, tegező pajtása mindenki, sok helyütt még társulati tagnak is felveszik, ha inni és forblizni tud.

A ki 10—20 évig becsülettel doldozik és csak lassan gyarapszik, az nem kell, mert nincs meg a „qualifikáczió."

Brutusként kell becsületes embernek lenni a mai társadalomban, a ki boldogulni akar.

De hová fog ez vezetni? *B. K.*

A király Nógrádmegyében.

1880. október 17-én.

Bégi igazság, hogy vendégszerető nép vagyunk. Mindig örülünk, ha betér házunkhoz olyan, akinek megadhatjuk a tiszteletet. Idegen embert is ugy fogadunk, hogy ne érezze magát idegennek s szeressen köztünk lenni, élni: hát még koronás fejedelmünket, alkotmányos királyunkat hogy ne látnók szivesen örömmel, lelkünk hódolatával.

Ez igazságról siet a nemzet mindig tanuságot tenni, ha uralkodói hazajönnek, itthon járnak s ez igazságot lelkes fogadtatással bebizonyitotta e megye lakossága is, kinek Mátyás király ideje óta csak most volt alkalma s most is csak utazóban üdvözölhetni földjén koronás királyt, de ki lóháton és gyalog azóta hányszor megvédelmezte királyát és hazáját.

Mint futó tüz, terjedt el a mult héten megyeszerte a hir, hogy királyunk Szilériába a magyar államvasut megyénket is átszelő vonalán utazik. Derék főispánunkó az érdem a kezdeményezésben, hogy a megye történetének e fontos mozzanata részünkről is illően megünnepelve legyen. Lapunk mult számában említettük az ez irányban a megyei törvényhatósági bizottság közgyülésén tett intézkedéseket, itt csak annyit hozunk még fel, hogy ugyanakkor Salgótarján, Fülek és Losoncz városa is ünnepélyesen készültek fogadni az uralkodót.

Mindhárom város azon reményben volt, hogy a király hódolatukat fogadni ugyanott kiszáll. Felsőbb helyről azonban már csütörtökön arról értesült a megye közönsége, hogy az ő Felségét vivő udvari vonat f. hó 17-én reggel csak Salgótarján és Füleken fog megállapodni.

Losoncz igy elesett az ünnepélyes fogadtatástól, pedig a polgármester állitása szerint nem csak lelkesedéssel, de fényes diszszel készültek a királyt üdvözölni. Mindazonáltal a város és a helybeli testületek küldöttei Fülekre mentek hódolatukat bemutatni.

A király tudvalevőleg Silériát, ausztriai tartományai közül egyikét és azt indult meglátogatni, melyet még eddig látogatásával nem szerencséltetett. Vasárnap reggel 4 órakor indult el külön udvari vonaton Gödöllőről Teschenbe, mely a budapest-oderberg-brünni pálya egyik állomása. Kiséretében voltak br. Mondel főhadsegédeu és a többi hadsegédeken kivül Tisza Kálmán miniszterelnök és br. Orczy Béla király személye körüli minister. A vonat — mely az uralkodó gácsi és morvaországi utazásában használtat ugyanaz — két mozdonyból és 9 kocsiból állott, ezek közt 3 vaggon, egy nagy udvari salonkocsi és több teherkocsiból. A vezetést Tolnay Lajos főigazgató az első vaggonból intézte.

Gödöllőtől kezdve minden állomáson nagy közönség várta az uralkodó megérkezését és harsogó éljenekkel üdvözölte, midőn elhaladt. A király katonai üdvözléssel fogadta ez éljenzéseket. Első megállóhely Salgótarján volt, hol a közönségen kivül festői öltözetben saját zenekarukkal több ezer bánya és gyármunkás várta a vonatot Zemlinszky bánya- és Borbély vasfinomitó gyár igazgatók vezetése alatt. Nógrádmegye küldöttsége közül főispánunk gr. Gyürky Ábrahám és gr. Forgách Antal mentek a vonat elé Salgótarjánba.

Három negyed hét óra volt, midőn az udvari vonat a szépen felékesitett pályaudvarra berobogott. Zemlinszky Rezső bányaigazgató az uralkodót következő beszéddel üdvözölte:

Fölséges Királyunk!

Legkegyelmesebb urunk!

Salgótarján magyközönsége, a bányatársulatok- és a vasgyár társulat helybeli személyzete-, még egyéb intézetek és testületek nevében jutott nekünk ezen rendkivüli ritka, nagy szerencse, hogy népéhez kegyelmesen leereszkedő Fölségednek, szeretett alkotmányos királyunknak őszinte szivünkből, örömteljes, legmélyebb hódolatunkat kifejezhessük.

Mátyás király Fölségedtek egyik dicsö elődje óta, akinek ezen ormok és völgyek kedvelt vadászterületei voltak, a törzsmagyarság ez elrejtett ős tájon nem részesült ilyen boldog pillanatban.

Szép és dicsö idők voltak azok! de ép oly szépnek és dicsőnek tekintjük mink a jelent, midőn Fölséged boldogitólag felkeresi hü népelt iparos tevékenységükben és igy uralkodói hatalmát egyesitve birja a nemzetek őszinte szeretetével!

Azért Isten áldása kövesse és követni is fogja Fölségedet szeretett királyunkat, ezen önválasztott utjain! Éljen!

Az éljenzés lecsillapulta után ez üdvözlésre ő Felsége rövid, barátságos szavakkal felelt a hosszasabban társalgott az egyenkint bemutatott küldöttségi tagokkal. Tiz perecznyi időzés után Forgách és Gyürky grófokat saját kocsijába hivván meg, szünni nem akaró éljenzés között szállt ismét a vonatra. Utközben az egyik vaggonban lévő ebédlőben reggeli terittetett, melyre a nevezett két gróf a király kiséretével együtt hivatalos volt.

Ezalatt Füleken is nagy mérvben készültek ő Felsége fogadására. Reggeli 6 órakor külön kocsikban hozta a rendes vonat a losonczi küldöttségek tagjait, továbbá a losonczi és gácsi tüzoltókat, utóbbiakat gr. Forgách Sándor főparancsnok személyes vezetése alatt. Majd megérkeztek a nógrádmegyei küldöttek is diszmagyarban és a Fülek városi küldöttségek.

A pályaudvar már előző nap virágokkal és számtalan lobogóval, továbbá a király kiszálló helyén szőnyeggel fényesen feldiszittetett. Még a füleki vén várrom is ünnepi köntöst öltött magára és számos nemzeti szinü zászló ékesitette a reggeli szürkülettől mogorván középkorias csonka tornyait. Bent a városban a középületeken, a Berchtold és Czebrián kastélyokon hasonlón széles nemzeti szinü lobogókkal játszott az őszi szél.

A rendre a losonczi és gácsi tüzoltócsapatok derék tagjai ügyeltek s már 7 órakor Jörg József állomásfőnök ügyes utmutatásai folytán az indóházat elepő nagy közönség, élén a küldöttségekkel, rendes hosszú sorfalat képezett, mely mellett az udvari vonat elhaladandó volt.

Nógrádmegye küldöttsége diszmagyarruhákban közvetlen a kiszálló helyet képező szőnyeg mellett félkörben foglalt állást. Ott voltak: gr. Berchtold Arthur, gf. Cebrián László, Huszár István, Madách K., Szitovszky János, Beniczky Gyula, Komjáthy Anselm, Harmos Gábor, Pajor István, Szerémy Gábor, Imády Károly, Dessewffy Elek, Hanzély Márton és Gellén István. Mellettök Schopper, a rozsnyói püspök lila ornatusában, tovább a környékbeli plebánosok és egyéb küldöttségek helyezkedtek el: Losoncz város küldöttsége Pokorny polgármester, a reform. egyházé Szigyártó Sámuel, a dalárdáé Kovács Sándor, az államgymnasium tanári karáé Kuntz igazgató, a tanitóképezdéé Terray Károly igazgató, Fülek városáé a biró vezetése alatt. A losonczi tüzoltók főparancsnoka Beniczky Árpád és a gácsiaké gr. Forgách Sándor, mint emlitettük, parancsnoki diszben, lengő tollas sisakkal s a gróf parancsnok összes érdemjeleivel dekorálva tünnek ki a fekete frakk és valonöltözetek közül, melyek nem épen diszes vegyülékben az összes polgári küldöttségi tagok öltözetét képezték.

Az idő borult és nyirkos, de csendes, mérsékelt hőmérsékü volt, s a várakozás kellemetlenségeit nem igen növelte. Pontban egyébiránt a kitüzött időben 7 óra 44 perczkor hatalmas mozsárdurrogások jelentették, hogy az uralkodó közeledik. Alig egy percz telt el feszült várakozásban és midőn a vonat elérobogott, a mozdony fütyét már harsogó éljenek fojtották el.

Lakájok ugráltak le felnyitni a salonkocsi ajtaját, melyből a király, követve főhadsegédei, Tisza és Orczy miniszterektől, a kiterített szőnyegre a küldöttség elé kiszállott. Gyürky és Forgách grófok az udvari kocsi egyik oldalajtaján néhány másodperczczel előzőleg szálltak le és siettek a megyei küldöttség élére, hol gróf Gyürky Ábrahám főispánunk néhány lelkes szóban adott kifejezést azon hódolatteljes lelkesülésnek, melylyel a megye bizottmánya nevében ő Felségét Nógrádmegye területén üdvözölni szerencsés. A király „Igen köszönöm a szives fogadtatást" nyájas szavakkal viszonozta és katonai tisztelgéssel köszönte meg az üdvözletet s a meg meg ujuló éljenzést. Azután Schopper püspökhöz lépve előtte is megdicsérte a fényes és diszes fogadtatást. Még néhány szót váltott a püspökkel, a gróf főispán által tett bemutatásokat fogadta s csaknem minden bemutatotthoz intézett egy két igen szivélyes modorú kérdést.

Ez alatt alkalmunk volt ő Felségét jobban szemügyre vehetni. A király, mint mindig ha utazik, lovas tábornoki egyenruhában s ennek szürke köpenyében volt, de nem díszben; arcza, melynél csak a lassan szürkülő haj és szakáll mutatják az előbbre haladott kort, szivjóságot és vidám nyájasságot tükrözött, kérdéseit oly tiszta magyar kiejtéssel intézte, mely akármelyik alföldi magyarzamatú földesurnak becsületére válandott. Először alispánunk Madách Károlytól kérdezte a megye viszonyait és azt, van-e rend a megyében, azután többek között Cebrián grófról, hol lakik, Harmos Gábortól, hol van a megye székhelye, Komjáthy és Szerémy küldöttségi tagoktól, mióta szolgálnak, Pajor Istvántól, vajjon sok árva van-e a megyében stb. stb.

A füleki időzésre kitüzött 7 percz már elmult, midőn még mindig a bemutatások történtek. Nemsokára

---

a végére jut, pedig hát most csak egy tárczára valót akarok kizoritani.

Igen csinos leány az én ideálom, mintha csak nekem volna teremtve; ha szép barna szemeivel reám tekint, a hetedik égben képzelem magamat. Csakhogy igen furcsa ember vagyok ám én; bár egy évig viseltem is a bakancsot, még sincs semmi bátorságom a szerelmi vallomásokhoz. Ja kérem engem képeztek a kadetiskolában a szuronyos ellenséggel szemben tanusitandó bátor vitézségre, de hogy a ragyogó női szemek ellen miként kelljen „Felddasbajonet"-et csinálni, arról tudós professorom nem adott órákat. Pedig hát már azon ponton vagyok, hogy házasodnom kellene, szegény anyám folyton sarkalt, hogy hát fiam, lesz-e már asszony?

— Lesz, édes anyám, lesz, csak várjunk, tudja igen hamis az a barna leány, nincs bátorságom megmondani neki, hogy szeretem.

Bizonyosan tudom pedig, hogy szeret, mert nagyon szivesen van körömben és ugy helylyel-közzel véletlenül elejtett szavai biztatnak is, hogy szólj már na te vitéz, hiszen látod, hogy szeretlek, de én csak nem kérhetlek meg! (Megsugom azt is — ha meg nem haragszik érte — hogy többször bányt csókot felém ablakából! E tekintetben igen jó szemem van.)

Képzeljék el most már kedves olvasóim, milyen zaklatott napjaim vannak nekem. Annál szebbek azonban éjjeleim; vele álmodom rendesen és ugy mérgelődöm magamban, hogy hát álmaimban szerelmet vallok neki és ébren? pirulok mint a rák ha csak czélzást is tesz valaki erre, állok mint egy fajankó.

Most épen jó kedvem van, mert ma Habakukk próféta nevenapján megfogalmaztam egy rózsás stylu levelet és elküldöttem neki; megirtam mindazt, mi a szivemen feküdt. Ne gondolják kérem, hogy tegnap még csak eszemben is lett volna e merészség, hanem már nem türhetem tovább, hallják csak hogy jártam az éjjel.

Lenyugodtam agglegényi ágyamba és ime az álom bácsi megkönyörülve rajtam elszenderitett. Szép virágos mezőben sétáltam vele. Vitézkedve vallottam be, hogy mennyire szeretem s ha bizonyitékot kiván, ime czigánykereket hányva futok be a városba. Mosolygott szavaimra és megsimogatá arczomat. Egy rozzant padra ültünk le és csevegtünk sokáig, de végre is engedett és hófehér karjaival ölelt át, miközben elcsattant az első csókpuszi. Én is át akartam ölelni, de — nem érték át derekát karjaim.

— Mi lett téged violám, hogy ugy megbiztál, nem tudlak megölelni?

— Hát nem látod, hogy bundát vettem magamra, mert fázom, — válaszolá mosolyogva.

Nem gondolkodtam rajta, hogy hiszen most nyár van, nyiluak a rózsák, nem kell bunda. Kezdettem telhetetlen lenni és csókoltam ezerszer, átöleltem a mennyire kezeim engedték. Igy játszadozva és csókolódzva turbékoltunk örüm között, midőn egyszer csak nyakon öntött valaki jó hideg vizzel. Felébredtem s ime látom, hogy a tele hold gunymosolylyal tekint be ablakomon, akkor is még öleive csókoltam — nem a kedvest, hanem a vastag kályhát, melynek tetejéről anyámnak egy nagy ezüstös üvegjét vertem le, ez volt a hideg zuhany a nyakam közé.

— Hát te mi az ördögöt döntögetsz oda benn? kérdé anyám felébredve a csörömpölésre.

— Csak álmodtam és lefordultam az ágyról, édes anyám, azután ez az ezüstös üveg a nyakamba hullott! . . .

— — —

Örüljenek és vigadjanak velem uraim, mert most vettem sorait, hogy végtelenül szeret.

Lám, lám! mégis jó ha a szerelmes ember egy kissé lunatikus!

S. A.

azonban főhadsegéde br. Mondel figyelmeztetésére „Sajnálom, már mennem kell“ szavakkal könnyed meghajlással és szivélyes üdvözléssel vált el a mind jobban köré gyült küldöttség sorából és szállott fel ujra riadó s szünni nem akaró éljenzések, kucsma és kalpaglobogtatások között az udvari kocsiba. Majd az ablakhoz lépett s katonai köszönéssel viszonozta a lelkes éljen kiáltásokat, melyek közé a Rákóczy induló harsány hangjai is vegyültek.

Ezután folytonos, viharos éljenek között tünt el a vonat gyorsan, mint jött, szemeink elől.

Losonczon szép virágcsokrot dobtak ő Felsége coupéjába, melyet szives fejbólintással köszönt meg, és a megye többi állomásain is az átfutó vonatot mindenütt az egybegyült nagy néptömeg azon hódoló lelkesedéssel és örömmel üdvözölte, mely a magyar trónt és koronát hagyományos hüséggel őrzi bizonyságául annak, hogy a magyar király a magyar nemzet királya.

—n n.

Árvaügyi jelentés.

(Október 13-án.)

Tekintetes közig. bizottság!

A gyámgondnoki ügyeknek a megyei árvaszék részéről a közelebb lefolyt julius-szept. évnegyedben miként lett ellátása valamint ezen árvaszék ügyforgalmáról a mondott időig van szerencsém jelentésemet következőkben beterjeszteni:

1. A gyámgondnokoltak létszáma a ./. alatti számvevői kimutatás szerint, tett a 2 ik évnegyed végén 12970 egyént; mely számhoz a III-ik évnegyedben gyámság alá került 138, és gondnokság alá került két egyén járulván, a fenti 13110 egyénre emelkedett; a III-ik évnegyed alatt azonban a gyámság alól felszabadulván 247, a gondnokság alól egy egyén, maradt a III-ik évnegyed végével a gyámgondnokoltak összes létszáma 12862 egyént.

2. Az árvaszék tevékenységének számszerinti teendménye a 2/. alatt csatolt kiadói kimutatásban foglaltatik, mely szerint a f. év elejétől szept. végéig beigtatott 10267 ügydarabból esett a julius-szept. évnegyedre 3451 drb. A fenti ez évi összes ügydarabokból elintéztetett szept. végéig 7513 db, elintézésre felmaradt 2754 db. Az elintézetlenek ezen tetemes számát az indokolja, hogy a három előadó közül az egyik: Jeszenszky József úr közel hat hétig ágyban fekvő sulyos beteg volt, a másik pedig Piry János úr éltesb kora és szemeinek meggyengülése folytán már huzamosb idő óta nem fejthetett ki teljes munkásságot, s ugyan ő miatt sept. hó elején hivataláról végleg leköszönvén, B.-Gyarmatról elköltözött, s helyette más előadó alkalmazva nem lett; de indokát találja a hátrálék az ügyforgalomnak évről évre tetemesen fokozódó emelkedésében, minek bizonyitékául elég legyen felhoznom azt, hogy mig a mult 1879-ik év III ik negyedében a sept. végéig beigtatott ügydarabok száma 7083 drbot tett, a folyó évben ugyanazon negyedre vagyis szept. végéig már 10267 db. esett, vagyis az ügyforgalom ugyanazon személyzetre nézve 3184 dbbal szaporodott, úgy hogy biztosan felvehető, a mit már más alkalmakkor is volt szerencsém jelezni s minek folytán a t. közig. bizottság az árvaszéki személyzetnek föltétlenül elégtelen voltát elismerni méltóztatott, hogy ezen gyámhatóságnál a beadványok száma ez év végéig mintegy 14 ezer ügydarab számra fog felemelkedni.

3. Az árvapénztárak állása szept. hó végén a 3/. alatti szerint következő vala, t. i.

Őriztetett letétképen a 3/. alatti szerint a megyei központi pénztárban a) takarékpénztári könyvekben 150,371 frt 67 kr., b) kötvényekben 191,217 frt 1 ½ kr., c) értékpapirokban 85 387 frt 95 kr., összesen 426,976 frt 63 ½ kr., mely összes értékek kezelése a szept. hó 30-án szabályszerüen megtartott penztárvizsgálat alkalmával kifogástalannak találtatott. Az árvatartalék-alap pedig a 4/. alatt ugyanezen alkalommal 1612 frt 94 krt tartalmazónak találtatott.

4. Számadás beérkezett a gyámgondnokoktól a 2/. alattihoz képest az év elejétől szept. végéig 426 db; ebből a III-ik évnegyedben elintézés végett a számvevőnek kiadatott és általa az 5/. alatti szerint elintézve visszaterjesztetett ugyanannyi vagyis mind.

A gyámügyi törvény 213-ik §-ának ide vonatkozó pontját illetőleg megjegyeztetik, hogy miután az itteni árvapénzek a központban nem tömegen, de egyenkint takarékpénztári könyvekben elhelyezve gyümölcsöztetnek, innen kifolyólag kölcsönök sem adattak ki jelzálogi biztositék mellett. A mi pedig a befolyni kellő kamatokat illeti, ezek az egyes takarékpénztári könyvecskék által világlatba helyezvék, s a jogosultaknak a törvény értelmében félévenkint szolgáltatnak ki.

A gyámgondnokság által a III ik évnegyedben felszabadultak közül a 6/. alatti kimutatás szerint vagyonnal birt 207, vagyontalan volt 41 egyén.

A gyámság alul felszabadult vagyonnal biró egyéneknek a III ik évnegyedben kiutalványozva és kifizetve lett a 7/. alattihoz képest készpénz, kötvények és értékpapirokban összesen 83940 frt 76 kr.

5. A gyámhatóság hivatalos közegei, és pedig a tiszti ügyészség, s a 6 járás szolgabirói részéről a negyedév végéig be nem érkezett jelentések szám szerinti mennyisége a 8/. alatti kimutatásban tartalmaztatik.

A árvapénztári letéti könyvekből az eljárt küldöttség jelentése alapján kivezetni, illetőleg a fenforgó ügyálláshoz képest elintéztetni rendelt tételek közül szept. végéig ujabban és véglegesen elintéztettek a letéti naplók 2. 3. 6. 8. 9. 130. 645. 650. és 745. számok alattiak.

B.-Gyarmat, 1880. október 1.

Pajor István,
árv. elnök.

A vizsgálati fogság.

Az utóbbi időkben igen sok panasz hallatszott az egyéni szabadság azon gyakran előfordult megsértése miatt, hogy a vizsgáló biróságok puszta gyanu miatt elfogatták a polgárokat, s ezek ártatlanságuk mellett is huzamos ideig voltak vizsgálati fogságban. — Természetes, hogy az ily eljárás a legnagyobb visszatetszést szüli, mert az ártatlanul letartóztatott polgárnak jaj kevés elégtétel az, hogy szabadon bocsájtják, s egész életén keresztül sajog az a seb, hogy már le is volt tartóztatva.

E tárgyban az uj büntető törvény életbeléptével a kir. főügyész Kozma Sándor rendeletet bocsátott ki, mely a visszaélések lehető megakadályozását czélozza.

A rendelet többek közt — igy szól: „Rejtélyes, bonyolult, és nagyfontosságú esetekben, melyekben a gyorsan közvetlenül felfogott vallomások nyomán lehet várni az eredményt, a gyanusitottat szintén le lehet tartóztatni, nehogy meghiusuljon a vizsgálat. De ezen joggal óvatosan kell élni, mert ezen czég alatt jelentkezik a legtöbb visszaélés. A vádlottat nem szabad letartóztatni csak azért, mert azt a vizsgáló biró, vagy az ügyész kényelme ugy kivánja. A vizsgálati fogság nem rendelhető el csak azon reményben, hogy a hiányzó adatok majd a vizsgálat alatt valahogy kipótoltathatnak; nincs értelme a vizsgálati fogságnak, midőn a bizonyiték akár a tanuvallosok, akár köztudomásu tények, okmányok által amugy is helyreállitható; vagy ha a vizsgálati kérdés már tisztába hozatott; helytelen volna annak alkalmazása, ha a cselekvény rég történt, s a vizsgálatot mielőtt elrendeltők volna, már ugy is rég meghiusithatták.“

Óhajtjuk, hogy e rendeletnek meglegyen a kivánt sikere, mert a személyes szabadság a polgárok egyik legszentebb joga, melynek megsértése mindig visszahatást szül az állam hatalommal szemben.

Salgótarján oct. 23.

Fenntartva azon nyilatkozatokat, mely e lapok 42ik számában „Salgótarján története“ czimü czikk szerzői illetőségére vonatkozólag megjelent, nem akarván, hogy ezen nyilatkozatom által bár ki is arra téves gondolatra jöjjön, hogy Müller János urat gyanusitsa, annálfogva eddigi reputátiója megóvása érdekében kötelességemnek tartom kijelenteni azt, miszerint megnyugodva Müller János úr azon nyilatkozatában, melynélfogva azt vélte, hogy mind a kérdéses értekezés közlője, és a mű történelmi részéhez általam felhasznált adatok gyüjtője, és szolgáltatója, illetékesen a czikk alá irhatta magát. *Hullkay Sándor.*

A szinházból.*) Okt. 2-án a „Böregér“ sok szinből összefoldozott szárnyait láttuk az arena falait verdesni. A valzerek nagymestere, Strauss ugyancsak tarka egyveleget, valóságos zenei tutti-fruttit állitott össze e darabban, mely érezteti velünk a bécsi galopp-szellem lehelletét. Tiszayné (Rosalinda) dalai nem lomha denevér, de könnyü lepke-szárnyon röpködtek, magukkal hozva a virágok illatát és magukon viselve a szines himport. A közbeszött magyar dalokat is szépen, ritka bájjal énekelte. Munkácsy Orlofszky herczegben meglehetős alakitást mutatott be. Hangját mérsékelte és ez előnyére vált. Kisebb énekes szerepekben, melyek első sorban drámai jellemzést igényelnek, még használható szinész lehet. Munkácsiné (Ida, ballettánczosnő) ügyesen kaczérkodott, csak derék-hajlongása volt tulságos. Kövessy (Eisenstein) és Tóthfalussy (Falke) megállták helyüket. Kohay Etel csábitó eszközeinek birtokában volt, de nekünk ugy tetszett, mintha álkodása épen a szobaleányságban rejlett volna. A szobaleányból kukucskált a művésznő, de a művésznőből nem kukucskált a szobacziczus. — A következő napon diszelőadás volt az iparos meetingre ideérkezett iparügyi irók és agitátorok tiszteletére. A „Magyar fiuk Bécsben“, Csepreghy Ferencz alkalmi iránydarabja került szinre. A kissé csirizszagú és enyvizü darabnak nincs semmi aesthetikai csupán ethikai becse. Az I. felvonásban elmondott viccek csak egy asztalos műhelyben, gyalulás közben járják meg. Nincs hijával azonban a darab érzelmes szkénáknak, melyek megdobogtatják a hazafias és emberbaráti szivet. Munkácsiné mint Netti igazán „nett“ volt. Finom és kedves minden izében. Reményi Nina mint Kádi egész Kád jókedvet és tüzet, nem pedig vizet hozott magával. A tüzrőlpattant népszinmű-énekesnő fogadja bókunkat. — Okt. 5-én másodszor adták a „Kornevilli harangok“-at. Ez volt egyuttal Juhász Sándor ujonan szerződött baritonista első fölléptе. A fiatal kezdőt, ki ezelőtt chórista volt a népszinháznál, nem akarjuk elkeseriteni, de nem hallgathatjuk el a jóizlés és a művészet érdekében lesujtó itéletünket. Játéka oly esetlen, gesticulatiója oly idétlen, beszédje oly monoton és kereplő, hogy a legutolsó műkedvelőnek is szégyenére válnék. Hangja nagyon szép, de a felfogás absolut hijával levén megverve, sosem foghat carrieret csinálni a szini pályán; még mint énekes sem. — Okt. 6-án itt először láttuk a Csiky Proletárjait. A rendkivül ügyesen szőtt, óriási népszerüségnek örvendő szinmű kritikai méltatását ily szük keretbe szoritani nem lehet, azért e helyen csak az előadókról emlékezünk meg röviden. Leszámitva a szerep-nemtudás nagyon kirivó nyilvánulásait, az előadás elég kielégitő volt. Első helyen kell emlitenünk Munkácsynét (Irén), ki e nagy drámai szerepben iparkodott élvezhetőt nyujtani. Szabatos lendület és nemes pathos volt játékában és egypár jelenete, a cselekvény megrenditő momentumai, melyekben a hatás különösen kitünően sikerültek neki. Tiszay helyes felfogással mutatta be a cynikus gazembert, Mosolygó prókátort. Kövessy Zátonyi Benczében messze elmaradt ugyan egy Halmitól, de azért elég jelemzetes volt. Csákiné asszony, (Szedervárу Kamilla) teljes elismerésünket vivta ki. A mellett, hogy legjobban megtanulta szerepét, iparkodott alakjának a kellő erőt és szint megadni és ez jórészben sikerült is neki. Latabárné (Elsa) jól nézett ki. Timót Pál alakitójáról nem szólunk. Munkácsy (Darvas Károly) jól alakitott és több helyen eltalálta a szenvedély igazi hangját. — Okt. 8-án és 9-én két Offenbachféle silánysággal fejezték be a szini saisont. Alig pár nap előtt olvastuk Offenbach halála hirét s ime aljas fiakkerszellemme máris kisért. „Az Orpheus az alvilágban“ és Dunanan apó“ erkölcsi és aesthetikai undort ébreszt bennünk. De azért Offenbach — vegyék őt tollukra Istóczy és Wagner Richard! továbbra is kedvencze marad — a szolgálóknak és mosónőknek. — Utolsó előadásul a helybeli iparos ifjusági egylet javára „Marcsa az ezred leánya“ czimü unalmas paraszt-komédia került szinre. A felvonásközöket Tiszayné és Juhász Sándor népdalai töltötték ki. Tiszayné a népdalokat is bravourral énekli és gyujtó hatással. Néha azonban operette fogásokat használ, a mi itt nincs helyen. Juhász éneke nagyon egyhangu volt; megjelenéséért pedig a rendezőséget illeti gáncs. Mire való volt a magyar dalokhoz betyár-costume és fokos? Mintha a magyar egyértelmü volna a parasztossal! Nem kérünk az ilyen synonimikából! — Most pedig bucsut veszünk távozó szinészeinktől és szerencsés utat kivánva nékik, utánok kiáltjuk: „A viszontlátásra!“

Komjáthy Jenő.

*) Utolsó referádárkban „effektus“ h. „affektus“ és „legbiztosabb átmeneti“ h. legtitkosabb átmeneti“ olvasandó.

Hirek.

Hymen. Klein Regina kisasszonyt Kékkőről f. hó 12-én jegyezte el Schönfeld Adolf korponai orvos.

Kinevezés. Pajor István árvaszéki elnök úr a nm. m. kir. vallás és közoktatási minisztérium által a b.-gyarmati áll. elemi iskolai gondnokság elnökének neveztetett ki.

Az Erzsébet királyné Őfelsége névnapja előestéjén, november hó 18-án tartandó vereskereszt bál rendező bizottsága f. hó 21-én Sréter Alfréd elnöklete alatt a megyeház egyik kistermében ülést tartott, melyen több fontos tárgyak között különösen a meghivók szerkesztése és szétküldése iránti intézkedésekre, cotillionra, zenére és a terem diszitésére vonatkoztak és minden irányban már jókor tétettek előkészületek, hogy a bál a lehető legfényesebben sikerüljön.

Folyó hó 17-én felbontattak Vanyarczon az esp. ikerelnökségre beérkezett szavazatok. Svehla János uhorszkai lelkész nyert 28 szavazatot, Bartholomaidez Gyula kálnói 16-ot, Veres Pál 24, Benyiczki Gyula 20; s igy főesperes Svehla János, esp. felügyelő Veres Pál lett.

Losonczon „függetlenség párt“ alakult f. hó 17-én. — Elnöke: Búsbak Ádám, titkárja: Kishalmy Ferencz. A választmány tagjai között Holles Dané dobrocsi lelkész úr nevét is ott látjuk.

Templom szentelés. Patvarczon f. hó 17-én szentelték fel az ev. templomot, mely most már teljesen fel van szerelve. — A templom és iskola, melynek történetét Wladár Viktor szügyi lelkész úr, igen szép magyar szónoklatába beszőtte, még 1848-ban épült, jobbára a hesszel-kasszeli „Gusztáv Adolf“ egylet 2000 frtos adományából. (Hesszel-Kasszel és Patvarcz?!) A felszentelési prédikátiót tót nyelven Simkó Frigyes elkész úr tartotta. Az isteni tiszteleten Hanzély László úr is jelen volt, mint ezen fiókegyház érdemes felügyelője. — Isteni tisztelet után az ott megjelent inteligens közönség br. Pongrácz Anselmné vendégszerető házához hivatott meg ebédre.

Iskola látogatás. Komjáthy Anzelm kir. tanácsos tanfelügyelő úr önsága f. hó 21-én d. e. 9 óra előtt látogatást tett a helyb. állami el. népiskolában, ahol az egyes osztályokban tartott előadás huzamosb ideig érdeklődéssel hallgatva és a kis nemzedékeket nyájasan buzditva egy óránál tovább időzött.

Beküldetett. F. hó 20-án este sötét esős idő volt; — ezt különben onnan is lehetett tudni, mert a városi lámpák nem égtek, szokás lévén B.-Gyarmaton akkor világitani, mikor holdvilágos este van, s nem akkor, mikor egyiptomi sötétség uralkodik. Mily felforditott világ? — Ki ügyel fel a világitásra? nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy 400 frt vétetett fel a költségvetésbe — eczélra. Ha az év alatt csak 200 este (persze sötét este) világitanának, minden napra esnék 2 forint, melyből 50 krral a világitó fizetése is kikerülne. — De ha 400 frt kevés a világitásra, úgy tessék többet előirányozni, s szivesen járulunk hozzá, de azt követeljük, hogy a város a sötét estéken ki legyen világitva. Ajánljuk felszólalásunkat a képviselő társaknak. — Több városi képviselő.

Galgóczy János úr kertjében a szamócza ujra virágzott és ujra hozott gyümölcsöt.

Vadászat. Pulszky Ágost országgyülési képviselőnk f. hó 16-án nagy hajtó vadászatot rendezett terjedelmes birtokain, melyen közel 40-en vettek részt. A vadászat korán reggel Toldon kezdetett meg, s délig a sipeki erdőig értek a vadászok, hol mulatságos vadász kalandok elbeszélésével fűszerezett „száraz“ ebéd volt; innen este Szécsénybe voltak; hol — nagyszerü vacsora várakozott a kifáradt vadászokra.

Bozó Gábor emlékére. Domján Pál elhunyt barátunk Bozó Gábor emlékére „Bozó Gábor alapitvány" czimén 100 frtot adományozott a b.-gyarmati ág. hitv. iskolának, melynek kamatjai azon tót szülésű tanulónak fognak kiadatni, ki legnagyobb előmenetelt tett a magyarnyelvben. Ha figyelembe veszszük, hogy B.-Gyarmaton ezen iskola van hivatva a magyarosodás terjesztésére, mert a helybeli tótajkú földészek gyermekei valláskülömbség nélkül kizárólag ezen iskolát látogatják; úgy ezen észszerű és hazafias érzületből származó adományt nem lehet eléggé kiemelnünk. Ohajtandó volna, hogy ez iskolára minél nagyobb figyelem fordittatnék, főleg most, midőn ezen iskola felszerelése czéljából két 5 osztóli iskola adótól — a szűk vagyoni helyzetű egyház elüttetett. Bozó Gábor emléke egyébiránt, mint értesülünk, rokonainak nemesszivüsége folytán másként is felejthetlenné lett téve a jótékonyság hervadhatlan tényei által. Az elhunyt összes ruhanemüi, könyveinek nagy része és régi éremgyüjteménye ugyanis hasonlóan a helybeli polg. iskola, illetve szegénysorsú, szorgalmas tanulói részére adományoztattak. Mind méltó tanujelei annak, hogy kik az elhunyt egyén javainak egyuttal szivjóságának is méltó örökösei.

Scheil A. ur egy hosszabb czikket küldött be, melyben előadja, hogy városunkban a kutyák igen megszaporodtak, hogy a kutyák kellemetlen üvöltése az éjjeli órákban zavarja a békés polgárok álmait, hogy főleg a K. Tabán úteczában a kutyák miatt bátorsággal járni sem lehet, tartva attól, hogy az embernek a nadrágját lehúzzák a neveletlen szolindekek. — Ezekből kiindulva javaslatba hozza, nem volna e jó itt is a kutyaadót alkalmazni? mely egyrészt szépen jövedelmezne (pl. a városi kivilágitásra) másrészt megszabadulna a közönség a kóbor kutyáktól. Inditványát ajánlja a városi képviselő testületnek.

Rendőri hir. Sztranyavszky László tengerész tiszt értékes köpenye, mely ez év tavaszán egy majáliskor elveszett, e napokban fedeztetett fel Fillér Lajos városi tanácsos által egy O. F. nevű egyénnél, ki azt állitólag 5 frtért vette Bpesten. A vizsgálat ez iránt folyamatban van.

Rövid hirek. Gömör és K.-Hont egyesült megyék közgyülése 81 szavazattal 67 ellenében elhatározta, hogy a megyei kórház Rimaszombatban legyen s nem Rozsnyón. Bár megyénkben is lehetne szó arról, hol legyen a megyei kórház B.-Gyarmaton e vagy Losoncon? — Pokorny Jenő f. hó 19, 20 és 21-én városunkban időzött a Reményfy József úr házánál volt szállva. — Hontmegye f. hó 11-iki közigazgatási bizottsági ülésén egy szorgalmas de betegeskedő irnok elmozditása ügyét a k. bizottság fegyelmi választmányához tették át. — Paczolay János ipolyság kerületi képviselő úr már teljesen felgyógyult s részt vett a közigazgatási ülésen is. — A zárda melléképületének lebontása által B.-Gyarmaton a Szentiványi féle (jelenleg Simonyi Kálmán úr) házán egy furcsa figura támadt, mely igen sérti a szemet. Ezen figura eltávolitása a vállalkozó kötelességéhez tartozik. — A b.-gyarmati ev. tanitó választás ismét elhetoltetik. Miután az egyház az 5-os iskolaadó kedvezményétől elüttetett, alig lesz alap arra, hogy az uj tanitó fizetése teljesen fedeztessék. Azt reboseglik, hogy ezen tanitói állomás beszüntettetik, s a helyett egy segédtanitói állomás rendszeresittetik. Ezt a nagy számú pályázók érdekében szükségesnek láttuk közölni. — A budalehotai tagositás — a Miskolczról oda érkező egy század katonaság mellett egész rendben folyt le f. hó 18-án. — Az orsz. iparegyesület és általános iparegylet összeolvadása rövid idő alatt befejezett tény lesz. B.-Gyarmaton azonban a 4 iparegylet még most sem gondol az egyesülésre — Kapeller Ödön igen érdekesen értekezik az „Ellenőrben" a viczinál vasutakról. Fő elv itt — szerinte, hogy a helyiérdekű vasutak keskeny vágányuak legyenek, s hogy ne a jövedelem, de a gazdasági érdekek szolgáljanak irányadóul. — Egy nagyobb üzlet B.-Gyarmaton németül vezeti könyveit. Tartózkodunk még ezen hazaellenes üzlet nevének felemlitésétől; de ha igy folytatja tovább, nem álljuk meg, hogy ne figyelmeztessük a hazafiakat ezen germanizáló üzletre. Most midőn már a n. kanizsai izraeliták is szép példával járnak elő, bizony B.-Gyarmaton se szabad elmaradni.

KÖRRENDELETEK.

Vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter 22065. sz. Tapasztaltatván, hogy a lelkészek az anyakönyvek vezetésénél a szükséges adatok hiányában kellő pontossággal nem járhatnak el és igy néha ingadozó jelzőket, u. m. „állitólag törvényest" kénytelenek használni, minek folytán később az anyakönyvek kigazitásának szüksége áll be; nehogy tehát ily kigazitások gyakran ismétlődjenek és egyátalában a kétes eseteknek eleje vétessék, ezennel a következőket elrendelendőknek találtam:

1. Az anyakönyvek vezetésével megbizott közegek szigoruan kötelesztetnek a keresztelők bejegyzésénél azok törvényes vagy törvénytelen születésükre nézve biztos tudomást szerezni, különösen az előttünk ismeretlen szülők gyermekeinél amazok házassági bizonyitványát bekövetelni.

2. A szülésznők mulaszthatlanul tartoznak minden keresztelés alkalmával a törvényes ágyból szülöttek szüleinek házassági levelét magukkal hozni s az anyakönyvvezetőnek bemutatni, illetőleg a szüléket, hogy ezt tegyék, figyelmeztetni. Ennek előrebocsátása után felhivom a közönséget, hogy a szülésznőket fennebbi költségük pontos teljesitésére s az alattas helybatóságokat arra, miszerint az anyakönyvekbe való bejegyzések czéljából kiállitandó bármely iratok, tanusitványok, jegyzőkönyvek stb. felvételénél lelkiismeretes pontossággal és csak is teljesen megbizható adatok alapján járjanak el, kellően utasitsa s a rendeletnek pontos teljesitésére szigoruan ügyeljen fel, egyszersmind azonban az e téreni összeütközéseknek jövőben való mellőzése végett figyelmeztetem a közönséget, hogy mindazon felmerülő esetekben, melyekben az anyakönyvek kiigazitásának vagy azok kezelésére vonatkozó bármely más intézkedés tételének szüksége álland elő, ez iránt az anyakönyvvezető közegek egyházmegyei hatóságához forduljon közvetlenül és a mennyiben ezen megkeresése kellően figyelembe nem vétetnék, a további intézkedés megtétele végett ide tegyen jelentést; oly esetekben pedig, melyek az 1879. évi 40. t. cz. értelmében kihágást képeznek, azon törvényrendelményekhez alkalmazkodjék. Végül megjegyzem, hogy a jelen körrendeletet valamennyi rom. és gör. kath. egyházmegyei főhatósággal azzal közöltem, miszerint az anyakönyvek vezetésével megbizott alattas közegeiknek az ezen körrendelet 1-ső pontjában foglaltak pontos teljesitését szoros kötelességükké tegyék. Budapest, 1880. augusztus 16. Trefort s. k.

Piaczi árak B.-Gyarmaton.

1880. évi október 18 án.

	Egy métermázsa:	
Tisztabuza	10 frt 20 kr.	— 10 frt 40 kr.
Rozs	9 frt 40 kr.	— 9 frt 60 kr.
Árpa	6 frt 50 kr.	— 6 frt 80 kr.
Zab	5 frt 40 kr.	— 5 frt 60 kr.
Kukoricza	4 frt 50 kr.	— 4 frt 70 kr.

Jegyzette: Szkekas János.

Felelős szerkesztő
Horváth Dezső.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva közhirré tétetik, hogy a bgyarmati kir. jbiróság 1877—1880 sz. végzése következtében, a bgyarmati takarék és hitelintézetnél elzálogositott de az emlitett intézet szabályai értelmében ki nem valtott és meg nem hosszabitott, arany és ezüst tárgyakból álló kézizálogok folyó évi november hó 2-ik szükség esetén 3-ik napján mindég d. u. 2 órakor kezdve, a takarék és hitelintézet helyiségében nyilvános árverésen elárvereztetni fognak. B.-Gyarmat, 1880. okt. 21.

Gráber Károly
kir. jbir. végrehajtó.

HIRDETÉSEK.

Özvegy asszony

(ha gyermekes is) a ki főzéshez és belső gazdasághoz ért, falun alkalmazást találhat. Tudakozódhatni e lapok kiadóhivatalában.

3—3

Birtokbérbeadás.

A pétervásár-egri országut mentén fekvő, uri lakkal és gazdasági épületekkel ellátott 720 holdas birtok f. évi november 1-től hat évre haszonbérbe adandó. Bővebben értekezhetni **Práff Ferenczczel** Ságújfaluban, u. p. Salgótarjánban.

3—3

Árverési figyelmeztetés.

Siraky Benjamin csődtömegének néhai **Ticsinszky Miklós** hagyatéka ellen, 9413 frt s járulékai iránt folytatott végrehajtási ügyében, kielégitési alapul azon több száz tételre menő s összesen 25,933 frt 64 krra becsült ügyvédi számlaboli követelések foglaltatván le, melyeket nevezett Ticsinszky Miklós mint ügyvéd az őt megbizó ügyfeleitől kiérdemelt volt; — a b.-gyarmati kir. törvényszék mint csődbiróság f. évi 6474. sz. végzése folytán ugyanazok f. év novemberhó 22. és következő napjain B.-Gyarmaton a város házán külön külön tételekben, készpénz fizetés mellett, elárvereztetni fognak.

Miről a t. cz. közönséget azon figyelmeztetéssel van szerencsém értesiteni, hogy czélszerűségi és közszempontokból kivánatos, miszerint az illető adósok (Ticsinszky Miklós volt megbizói) maguk is versenyezzenek az árverésen, s a lehetőség szerint mint legtöbbet igérő kiki megvegye az ellene szóló követelési tételt. Ekkép kikerülhetik az illetők azon bajt, hogy az idegen vevők által netán igen olcsón megvett követelés miatt, később perekkel zaklattassanak, s az elkelési árnál sokkal magasabb összegeket kényszerüljenek majdan fizetni.

B.-Gyarmaton, 1880. október 16 án.

Balás József,
ügyvéd, mint a Siraki Benjámin-féle csődtömeg gondnoka.

3—1

AZ

„Első magyar általános biztositó társaság"

ingyen biztosit az első évre

lakházakat és gazdasági épületeket ugy, hogy a díjfizetés az ingyen év előzetes élvezete után

csak a második évben veszi kezdetét,

ha az ily épületek nála **hat évi** tartamra biztosittatnak.

Bővebb felvilágositást nyujt az **Első magyar általános biztositó társaság** kerületi ügynöke

3—3 **GAZDIK LAJOS.**

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Kék Lászlónál B.-Gyarmaton 1880.